

σκινοῦ τὸν ἄντρα της μὲ τοὺς πρᾶματευτᾶδες (ἐπὶ τοῦ μω-
ρῶς ἀποδίδοντος εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς οἰκεῖον κοινωνικὴν
ἀξίαν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει) κοιν. 8) Προσθέτω κοιν.:
Βάζω 'ς τὸ λογαριασμὸ καὶ ἄλλες δέκα δραχμὲς κοιν. || Φρ.
Βάζω ἀπάνω ἢ ἀπλῶς βάζω (πλειοδοτῶ) σύνηθ. 9) Δια-
τιμῶ κοιν.: Τὰ βάζουν πολὺ ἀκριβὰ τὰ πράγματα καὶ δὲν
τολμᾷ κανεὶς νὰ πλησιάσῃ. 10) Ἐκφωνῶ κοιν.: Βάζω λόγῳ.
|| Φρ. Βάζω εὐλογητὸ (ἀρχίζω τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀκο-
λουθίαν ἢ τελετὴν ἐκφωνῶν τὸ «εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
κτλ.», ἐπὶ ἱερέως). Βάζω φωνὴ ἢ τὴ φωνή ἢ τοῖς φωνῆς (φω-
νάζω δυνατά, συνών. φρ. μ. π. ἤ ζω φωνή). Τοῦ βάζω φωνή
(τὸν ἐπιπλήττω ἢ τὸν ἀπειλῶ). Βάζω γέλιμα ἢ τὰ γέλιμα (γελῶ
καὶ δὴ θορυβωδῶς). Βάζω τὰ κλάματα (ἀρχίζω νὰ κλαίω).
Πβ. βάλλω, βάνω.

βαζωκοπῶ Θράκ. βαζουκουπάου Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (I) καὶ τοῦ -κοπῶ, περὶ οὗ ὡς πα-
ραγωγικῆς καταλ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 246.

1) Κραυγάζω, φωνάζω δυνατά Θράκ. 2) Βοῶ, ἐπὶ
τόπου ἐν τῷ ὁποίῳ παράγεται βοή Θεσσ.: Οἱ βαθεῖες λαγ-
καδιές βαζουκουποῦν ἀπὸ τὰ ρέματα.

Συνών. βαζωμαχῶ.

βαζωμαχῶ Δαρδαν. Θράκ. κ.ά. βαζουμαχῶ Θράκ.
(Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βάζω (I) καὶ τοῦ -μαχῶ, περὶ οὗ ὡς πα-
ραγωγικῆς καταλ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾷ 22 (1910) 251.

1) Βαζωκοπῶ 1, ὁ ἰδ., Θράκ. 2) Βαζωκοπῶ 2,
ὁ ἰδ., Δαρδαν. Θράκ. (Μάδυτ. κ.ά.): Βαζωμαχάει ἢ βαζω-
μάχησε ὁ κόσμος Θράκ.

βαζωτὸς ἐπίθ. Κάμπ. κ.ά. βατζωτὸς Τήλ. γαζω-
τὸς Κάμπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. βάζο καὶ τῆς καταλ. -ωτός. Περὶ τοῦ
γαζωτὸς ἰδ. Β 5.

Ὁ ἔχων σχῆμα βάζου ἢ ὁμοιάζων μὲ βάζο ἔνθ' ἄν.:
Ἄσμ.

Περιουρίζει τὰ ἐντρά, ἀθ-θούς περισυνάει,
μαεύγει ρόα ἡλεχτὰ καὶ ἀθ-θούς κουτσανομένους
νὰ κάμη φούζιαν βαζωτὴ καὶ φούζιαν ξομπλιασμένην
νὰ ὠκη τοῦ πολ-λααποῦ τ' αὐροῦ τοῦ καλοῦ της
(μαεύγει=μαδεύει, συνάγει, ἡλεχτὰ=διαλεχτὰ, ρόα=ρόδα,
φούζιαν=φούνταν, ἤτοι ἀνθοδέσμη) Κάμπ.

βαῆ ὁ, Καπ.

Λέξις πεποιημένη.

Πατήρ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. βαβᾶς.

βαθαλὸς ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ.) βαθελὸς Πόντ.
Ἀγνώστου ἐτύμου.

Παχύς, εὐτραφής.

βαθάριν ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Κερασ.)

Ἡ λ. σχετίζεται ἐτυμολογικῶς πρὸς τὸ βαθαλός.

Παχύ, εὐτραφής.

βαθγὰ ἐπίρρ. βαθέα Κύθηρ. Κύμ. Πόντ. (Κερασ.
Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) βαθὲ Δ.Κρήτ.
βαθγὰ κοιν. βαθία Ζάκ. βαθγὰ Κύπρ. Κῶς Λέρ. Με-
γίστ. βαθὰ Κάμπ. βαθτοὰ Κάλυμν. βαθδὰ Ἀστυπ.
βαδὰ Σέριφ. Συγκριτ. βαθύτερα κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς.

A) Κυριολ. 1) Εἰς βάθος, βαθέως κοιν. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): Ὁργῶνω
-σκάβω -φυτεύω βαθγὰ. Βάζω -χώνω βαθγὰ. Δέντρο ριζω-
μένο βαθγὰ. Ἀναστενάζω βαθγὰ κοιν. || Παροιμ. Ποιός σοῦ
τό βγαλε τὸ μάτι;—Ὁ ἀδελφός μου.—Γιὰ τοῦτο σοῦ τό βγαλε

βαθγὰ! κοιν. Κ' ἐδῶ βαθγὰ κ' ἐκεῖ βαθγὰ καὶ ὅπου νὰ πάω
πνίγομαι (μεταξὺ δύο κακῶν) Αἴγιν. || Αἰνιγμ.

Ἐχω 'να πρᾶματάκι, | πάει βαθύτερα, | κάνει πολύτερα
(ἢ κολοκυθγὰ) Πελοπν. (Παππούλ.) Συνών. βαθικά,
βαθοὺλλά. β) Ἐν χρῶ κοιν.: Κουρεύω βαθγὰ. 2) Ἐκ
μακρῶς ἀποστάσεως, μακρόθεν πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Βαθέα ἀκούω ἕναν λαλίαν Τραπ. Χαλδ.
Βαθέα κουίζει Κερασ. Καὶ μετὰ τῆς προθ. ἀπό: Ἀπὸ βα-
θέα ἔρθεν ἡ λαλία Χαλδ. || Ποίημ.

Σίγα, Θεοδούλα, μὴ στιγμὴ ν' ἀκουρμαστῶ τὴ σκύλλα.

—Δὲ σ' ἀνακράζει γιὰ ψωμί, βαθγὰ περνᾷ διαβάτης

ἢ νοιώθει λύκον δγάνεμα

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3, 367. 3) Ἰσχυρῶς Κύπρ.: Ἄσμ.

Παρακαλῶ σε, μάλιστα, εἵντα βαθγὰ μὲ πιάν-νεις;

Συνών. δυνατά. 4) Ἐπὶ χρονικῶν περιστάσεων, εἰς
ᾧραν πολὺ προχωρημένην ἢ τάνάπαλιν Λεξ. Δημητρ.:
Βαθγὰ τὴν νύχτα-τὴν αὐγή. 5) Ἐπὶ χρωματισμοῦ, διὰ
χρώματος ἀποκλίνοντος πρὸς τὸ μέλαν Λεξ. Δημητρ.:
Ἐβαψε τὸ φόρεμα πολὺ βαθγὰ.

B) Μεταφ. 1) Βαθέως, ἐπὶ σκέψεως, ὕπνου κττ.
κοιν.: Συλλογεῖμαι βαθγὰ. Κοιμᾶμαι βαθγὰ (συνών. κοι-
μᾶμαι ἄνοιστα, ἀντίθ. κοιμᾶμαι ἀλαφρά). 2)
Δυσλήπτως πολλαχ.: Μιλῶ βαθγὰ (εἰς γλῶσσαν ἀρχαῖζου-
σαν καὶ διὰ τοῦτο δυσνόητον).

βαθγᾶτορας ὁ, Χίος.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαθγὰ καὶ τῆς καταλ. -άτορας.

Ὁ βαθέως σκάπτων τὴν γῆν. Συνών. βαθοκόπος.

βάθεμα τό, Κρήτ. (Κίσ. Σέλιν. Χαν.) βάθυμαν
Πόντ. (Κερασ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. βαθένω, παρ' ὃ καὶ βαθύνω.

Ἐκβάθυνσις. Συνών. βαθούλλωμα 1.

βαθένω, βαθύνω Καπ. (Συνασσ.) Πόντ. (Κερασ.
Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) βαθύνον Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.) κ.ά. βαθένω σύνηθ. βαθένου βόρ. ἰδιώμ. καὶ
Τσακων. Μέσ. βαθύχομαι Πόντ. (Οἶν.) βαθυσκοῦμαι
Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. βαθύνω.

A) Κυριολ. 1) Σκάπτων καθιστῶ τι βαθύ, ἐκβα-
θύνω πολλαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.) Τσακων.: Βαθένου τοῦ γαρδὸ γιὰ νὰ ριζοσπιάσ' τοῦ
κλήμα (γαρδὸς=λάκκος ποῦ φυτεύουν τὸ κλήμα) Στερελλ.
(Ἀράχ.) Βαθύνω τὸ ταφίν Τραπ. Χαλδ. Βαθύνω τὴν ἐγδὴν
(τὸ ἰγδίον) Κερασ. Συνών. ἀγλαφᾶζω 1 β, βαθικέ-
νω, βαθοὺλλῶνω 1, βαθυνέσκω, βαθυνίσκω. Καὶ
ἀμτβ. καθίσταμαι βαθὺς σύνηθ.: Σκάβω σκάβω καὶ ἀκόμα
νὰ βαθύνῃ ὁ λάκκος σύνηθ. 2) Ἀποκτῶ βάθος, ἐπὶ ὑδά-
των ἐν γένει ὅταν προχωρῶν τις εἰς αὐτὰ συναντᾷ μεγα-
λύτερον βάθος Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ.
Χαλδ.)—Λεξ. Πρω.: Ἐβάθυνεν ἡ θάλασσα Κερασ. Ἐβά-
θυναν τὰ νερά Οἶν. Ἐβάθυνεν τὸ ποτάμ' Τραπ. Βάθυνε ὁ
λάκκος Λεξ. Πρω. 3) Εἰσέρχομαι εἰς μέρη τῆς θαλάσ-
σης βαθέα, ἐπὶ σπογγαλιέων Σύμ. β) Περιορίζομαι εἰς
τοὺς βαθεῖς πυθμένας, ἐπὶ τῶν σπόγγων Σύμ.: Τὰ σφουγ-
γάρια ἐβάθυναν. 4) Προχωρῶ πολὺ, ἐπὶ χρονικῶν περι-
πτώσεων ΔΒουτυρ. Τριανταδύο διηγ. 17: Θέλησα νὰ βρε-
θῶ 'ς τὸ χωριό, ὅταν θὰ βάθνε ἡ νύχτα. 5) Γίνομαι βα-
θύτερος, σκιερώτερος εἰς τὸν χρωματισμὸν Λεξ. Δημητρ.:
Πρέπει νὰ βαθύνῃ τὸ κόκκινον γιὰ νὰ ταιριάζῃ.

B) Μεταφ. 1) Εἰσχωρῶ βαθέως, ἐπὶ γραμμάτων,
λόγων, σκέψεων κττ. Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θεσσ. (Ζα-
γορ.) Μακεδ. (Καστορ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) κ.ά.: Φρ.
Ἐβάθυνεν 'ς τὰ γράμματα (ἐπροχώρησεν πολὺ εἰς τὴν παι-

δείαν) Κερασ. Βαθένου 'ς τὰ λόγια τοῦ δεινα (τὸν ἀντιλαμβάνομαι, τὸν ἐννοῶ) Φιλίππου. Βαθύνω 'ς σὸ λόγον αὐτ' (ἐμβαθύνω, προσέχω εἰς τὸν λόγον του) Τραπ. β). Ἀντιλαμβάνομαι, κατανοῶ τι Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Καστορ.): Δὲν τὸ βάθυνα Καστορ. Συνών. κ' α τ α λ α β α ἴ ν ω, ν ο ι ὡ θ ῶ. γ) Ἀποκτῶ βάθος διανοητικὸν Θράκ. (Ἀδριανούπ.) — Λεξ. Πρω.: Βάθυνε τὸ μυαλὸ Λεξ. Πρω. Βάθ'νι οὐ νοῦς Ἀδριανούπ. Συνών. β α θ ο λ ο γ ῶ 1. δ) Σκέπτομαι καλῶς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) 2) Μέσ. βυθίζομαι εἰς βαθὺν ὕπνον Πόντ. (Κερασ. Οἰν.): Ὅντες ἔρθετε, ἐγὼ κ' ἔγνωσα, ἀτόσον ἐβαθύστα! (ὅταν ἤλθετε, ἐγὼ δὲν τὸ ἐνόησα, τόσον ἤμην βυθισμένος!) Κερασ. Συνών. * β α θ ο υ λ λ α τ ῖ ζ ω 1, β α θ υ λ ο γ ῶ 3.

***βαθροδιαβαίνω**, βαθροδιααίνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. δ ι α β α ἴ ν ω. Εἰσέρχομαι, εἰσχωρῶ βαθέως: Ἐβαθροδιάηκε δὸ μαχαίρι καὶ δὲν ἐκούνησε. Συνών. β α θ ρ ο π ᾶ ω.

βαθροκαματεύω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ α μ α τ ε ῦ ω. Ὁργώνω βαθέως: Ἀγαθὸν εἶναι τὸ χωράφι καὶ πρέπει νὰ τὸ βαθροκαματίζη κανεῖς.

βαθροκοιμίζω Λεξ. Πρω. Δημητρ. Μέσ. βαθροκοιμᾶμαι Λεξ. Δημητρ. Μετοχ. βαθροκοιμισμένος ΓΞενοπ. Κακὸς δρόμ. 22.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ ο ι μ ῖ ζ ω. Κάμνω τινὰ νὰ κοιμηθῇ βαθέως ἐνθ' ἄν.: Σ τὸ δρόμο ἡσυχί, ὅλα κατάκλειστα καὶ βαθροκοιμισμένα ΓΞενοπ. ἐνθ' ἄν.

βαθροπάω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. π ᾶ ω. * Β α θ ρ ο δ ι α β α ἴ ν ω, ὁ ἰδ.: Βαθροπάει τὸ μαχαίρι.

βαθροπιάνω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. π ι ᾶ ν ω. Πιάνω πληθὺς: Ἦκλεψέ τα πάλι σήμερα τὰ κουκκάκια καὶ βαθροπίασε κιόλα, κάμμιὰ δὲ θά 'πηρε κ' ἦφνε.

βαθροστενάζω ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 84. Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. σ τ ε ν ᾶ ζ ω. Στενάζω βαθέως: Ποίημ. Τὴν κεφαλὴ μου τότε στρέφοντας πρὸς τὴ ζωὴ τὰ σύνορά της εἶδα σβησμένα μέσ' 'ς τὸ σούρουπο καὶ βαθροστενάξα ὁ περάτης.

βαθροστοχάζομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. σ τ ο χ ᾶ ζ ο μ α ι. Στοχάζομαι, σκέπτομαι βαθέως: Βαθροστοχάζομαι τὸ θάνατο. Ἐβαθροστοχάστηκά το καὶ ἀροπίαστηκα.

βαθροσφάζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. β α θ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. σ φ ᾶ ζ ω. Σφάζω βαθέως: Τσοὶ βαθροσφάζω τσοὶ χοῖροι. Πρέπει νὰ βαθροσφαῖ ὁ χοῖρος, ἀλλεῶς σηκώνεται καὶ φεύγει.

βαθροσφαμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἐκ τοῦ ρ. β α θ ρ ο σ φ ᾶ ζ ω. Βαθεῖα σφαγή.

βαθρορὸς ἐπίθ. Λεξ. Πρω. Ἐκ τοῦ οὐσ. β ᾶ θ ρ ο ς καὶ τῆς καταλ. - ρ ὸ ς ἢ ἐκ τοῦ β α θ ῦ ς ὡς καὶ π ρ ὶ θ υ μ ο ς - π ρ ο θ υ μ ε ρ ὸ ς κττ. Ὁ ἔχων βάθος, βαθύς. Συνών. β α θ ι κ ὸ ς 1, β α θ ο υ λ λ ὸ ς 2.

βάθη ἢ, Χίος—Λεξ. Πρω. Ἐκ τοῦ οὐσ. β ᾶ θ ο ς.

1) Ἡ βαθεῖα καλλιέργεια τῆς γῆς Χίος: Φρ. Τό 'καμεν βάθη τὸ χωράφι (τὸ ἔσκαψε βαθέως). 2) Ἀγρὸς βαθέως ὠργωμένος Λεξ. Πρω. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἀθῆν. Θάσ.

βαθιέρα ἢ, Θήρ. Ἐκ συμφύρ. τοῦ ἐπιθ. β α θ ῦ ς καὶ τοῦ οὐσ. σ ο υ π - π ι ῆ ρ α. Τὸ ἐπιτραπέζιον σκεῦος σ ο υ π π ι ῆ ρ α μὲ σκέπασμα.

βαθικά ἐπίρρ. Καπ. (Σινασσ.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. β α θ ι κ ὸ ς. Βαθέως. Συνών. β α θ ρ ᾶ Α 1, β α θ ο υ λ λ ᾶ.

βαθικένω Καπ. (Σινασσ.) Ἐκ τοῦ ἐπιθ. β α θ ι κ ὸ ς. Κάμνω τι βαθύ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. β α θ ῆ ν ω Α 1.

βαθικός ἐπίθ. Καπ. (Μαλακ.) βαθ'κὸς Λέσβ. (Ἀγιάσ.) Μύκ. Ἐκ τοῦ οὐσ. β ᾶ θ ο ς καὶ τῆς καταλ. - ι κ ὸ ς.

1) Βαθύς Καπ. (Σινασσ.) Μύκ.: Ρεματισμὸς βαθ'κὸς (τὸν ὁποῖον αἰσθάνεται τις εἰς τὸ βάθος τοῦ σώματος καὶ οὐχὶ ἐπιπολῆς) Μύκ. Συνών. β α θ ε ρ ὸ ς, β α θ ο υ λ λ ὸ ς 2. 2) Ἰσχυρὸς Λέσβ. (Ἀγιάσ.): Φόβους βαθ'κὸς.

βάθιος ὁ, Θράκ. (Κωστ. Σαμακόβ.) Θηλ. βάθια Θράκ. (Κωστ.) Ἀγνώστου ἐτύμου.

Ἴππος: Ἄσμ. Γούλοι ἔδεσαν τοῖς βάθιες τοὺς σὲ δάφνες, σὲ μηλίτσες, κ' ἐγὼ 'δεσα τὸ βάθιο μου σὲ μιᾶς ξανθῆς μνημόρι... καὶ βάθιος ἦδον πονηρὸς, ἦδον πολὺ μαργέλης, σκάλιξε μὲ τὰ πόδια δον, βγήκε ἡ κόρη ἀπάνου Κωστ.

Τὸ βάθιο του ἐκαλίβωνε νύχτα μὲ τὸ φεγγάρι Σαμακόβ.

βαθιουτὲ ἐπίθ. Τσακων. Ἐκ τοῦ ρ. β α θ ῦ ν ω, δι' ὁ ἰδ. β α θ ῆ ν ω. Βαθύς, β α θ ο υ λ λ ῶ μ ῆ ν ο ς: Οἱ ψιλοὶ σι ἡγκιαῖ βαθιουτοὶ ἀπὸ τὰ νησιζικουμάγρα (τὰ μάτια τῆς ἦσαν βαθουλλωμένα ἀπὸ τὴν μακρὰν νηστείαν, πεῖναν).

βαθμολόγος ὁ, Ἀθῆν. Ἐκ τοῦ οὐσ. β α θ μ ὸ ς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - λ ὸ γ ο ς.

Ὁργανον διὰ τοῦ ὁποίου μετροῦν τὸν βαθμὸν τῆς γνησιότητος τοῦ χρυσοῦ.

βαθμός ὁ, λόγ. κοιν. βαθιμὸς πολλαχ. βαθιμὸ Τσακων. βαθνὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βαχμὸς Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. β α θ μ ὸ ς.

1) Τὸ μέτρον τῆς ἐπιδόσεως ἢ ἱκανότητος τοῦ ὑφισταμένου ἐξετάσεις μαθητοῦ ἢ ἄλλου οἰουδήποτε χαρακτηριζόμενον καὶ δι' ἀριθμοῦ λόγ. κοιν.: Πῆρε βαθμὸν ἀριστα-καλῶς κττ. Δίνω κακὸ-καλὸ βαθμό. Ἐχω βαθμοὺς καλοὺς ἢ κακοὺς-μεγάλους ἢ μικροὺς. || Φρ. Δίνω βαθμὸν (δίδω βαθμὸν προβιβάσιμον). Παίρνω βαθμὸν (λαμβάνω βαθμὸν προβιβάσιμον). 2) Μεταφ. τὸ σημεῖον τῆς πνευματικῆς ἢ ψυχικῆς καταστάσεως εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ φθάνει τις λόγ. κοιν.: Εἶμαι θυμωμένος σὲ μεγάλο βαθμό. Δὲ μπορεῖτε νὰ φανταστῆτε σὲ τί βαθμὸ εἶμαι ἐκνευρισμένος μ' αὐτὸν ἄνθρωπο! 3) Ἡ τάξις τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας τὴν ὁποίαν κατέχει τις ἢ καταλαμβάνει ὁ τὸ πρῶτον διοριζόμενος λόγ. κοιν.: Ὁ δεινὰ διωρίθη μὲ τὸ βαθμὸν γραμματέως-ἔχει τὸ βαθμὸν λοχαγοῦ κττ.

